

عنوان مقاله:

بررسی شعر «کوچه» سروده ی فریدون مشیری

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سیدمجتبی موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی شیراز

خلاصه مقاله:

مشیری یکی از برجسته ترین شاعران معاصر و یکی از مطرح ترین آنها در حوز هی شعر غنایی نو معاصر است. او همدر شعر کهن و هم در قالب نو توانایی خود را نشان داده است. با اینکه او بیشتر به قالب نیمایی توجه داشته ولیدر شعرش کمتر از ساختار ابژکتیو که مورد نظر نیما بود استفاده کرده است. شعر مشیری بیشتر ساختاریسوبژکتیو، یعنی بیان احساسات و عواطف است به صورت صریح. فریدون مشیری ادام هی طبیعت سرایان ایرانی است. شعرش به لطافت ابر و باران و به دل انگیزی بهاران در گوشجان شنونده می نشیند. غیر از توصیفات د ل انگیز و عاطفی از عناصر طبیعت، به شعر اجتماعی، سیاسی و نیز تعلیمی توجه دارد. شاعری از نسل نیمایی سرایان متعهد به سنت کلاسیک ادب ایران. از جمله مشکلاتی که همواره گریبان گیر شعر نو است اینکه با عوام ارتباط چندانی برقرار نمی کند؛ اما مشیریاین کار را به خوبی انجام میدهد. او حتی زمانی که از روزمره ها و دغدغه های مردم می گوید، مفاهیمی به کار می برد که خواننده می تواند با آنها ارتباط برقرار کند. موضوع تحلیل پیش رو، بررسی بلاغت در شعر «کوچه» ی فریدون مشیری است و تلاش شده تا تصاویر و فضاهای خلق شده بیان گردد. روش گردآوری اطلاعات به شیوه ی کتابخانه ای است و این نتیجه حاصل شد کهاین شعر، تصاویری دارد بسیار زیبا و صمیمی و فضایی شاعرانه که مخاطب را با خود همراه می سازد.

کلمات کلیدی:

فریدون مشیری، کوچه، طبیعت سرایی، نیما، شعر معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1554956>

